

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. VI. Sanctissima Virgo ostendit bonitatem veræ Matris erga fideles
servos suos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

nem, hujus imminuere fervorem, ac inferere fastidium animabus infirmis, non solum indiscretionum omnium est maxima, sed impietas summe abominanda.

Ceu talem pariter redarguo ipsam, concludit bonus senex, & ut magis adhuc confirmem te in conceptâ opinione, observa bene, quid sim dicturus tibi.

ARGUMENTUM.

Sanctissima Virgo ostendit bonitatem veram Matris erga fideles servos suos.

ARTICULUS VI.

Tantis nemo distinetur negotijs, quantis Mater Infantem suis complectens brachijs; ipsa totam impendit se illi, haud aliter, ac si totum moderandum haberet imperium, tantis urgetur circa illum sollicitudinibus: nihilominus omnes ipsius curæ universaliter reducuntur ad tria, quæ sunt: ipsum nutrire, ipsum vesti-

re, ipsum instruere. Jam vide, an sanctissima Virgo non præstet hæc omnia circa Christianos, qui sunt Filij ipsius, potissimum circa eos, qui singulariter devoti sunt illi: Ipsa hos nutrit opiparè, ipsa hos vestit magnificè, ipsa hos instruit mirificè. Advertas velim, quid tibi dicturus sim, & fateberis id verum esse.

§. I.

Sanctissima Virgo nutrit opiparè Filios suos.

Imprimis quod verum sit, nutrire hos ipsam admodum opiparè, magna est promissio facta nobis à Vate Isaia, quam in Virgine sanctissimâ aspiciamus ad impletam: *Mammillâ Regum lactaberis.* Si quidem nonne ipsa, postquam suas porrexit mammillas Regi Regum, proprio Dei Filio, & has quoque porrigit nobis? nobis, quibus honor est, ut fratres ipsius nominemur & simus: diversâ id quidem accidit ratione, non minus tamen

R. P. Isaac Consiliarius. Tom. III,

lautâ, splendidâ, jucundâ. Nonne enim ipsa Verbum adorandum, Panem inquam Angelorum, eo collocavit in statu, ut manducari posset à nobis? *Panem Angelorum manducavit homo.* Quomodo Verbum, quod totum spirituale est, nutrire posset homines, qui corporales sunt, nisi hoc verbum, sicut ipsi fieret quoque corporale? Hoc est, quod Mater Admirabilis in nostrum effecit favorem. Audi, quomodo S. Augustinus hoc nobis

Vuuu expo:

exponat prodigium modo pro more suo admodum sublimi.

3. Augustinus Conc.
1. in Psal.
33.

Et hoc in sermone primo super Psalmum 33; ubi sic loquitur: *In principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum: Ecce cibus sempiternus, sed manducant Angeli, manducant superare virtutes, manducant cœlestes Spiritus; & manducant & saginantur, & integrum manet, quod eos satiat & letificat. Quis autem homo posset ad illum cibum? unde cor tam idoneum illi cibo? oportebat ergo, ut mensa illa lactesceret, & ad parvulos perveniret. Unde autem fit cibus lac? Unde cibus in lac convertitur, nisi per carnem trajiciatur? Nam Mater hoc facit; Quod manducat Mater, hoc manducat Infans: Sed quia minus idoneus est infans, qui pane vescatur; ipsum panem Mater incarnat, & per humiditatem mammilla & lactis succum, de ipso pane pascit infantem. Mater incarnat Panem, MARIA vestit carne mortali Verbum Patris, quod verus est Panis Angelorum, & per humilitatem mammillarum suatum ipsa convertit illud in lac, ut parvuli infantes vivere possint è pane fortium, & homo manducaret Panem Angelorum. Panem Angelorum manducavit homo,*

Obstringimur Sanctissimæ Virgini, quod nutriamur

Majores filij aliâ ratione nutriuntur, quàm minores. Pater cœlestis opiparè tractat majores suos filios in convivio gloriæ suæ, nutriens illos eodem Verbo, quod

propria ipsius est vita: Ecce panem æternum Angelorum. Mater Virgo opiparè quoque tractat parvulos suos filios in convivio gratiæ, nutriens illos eodem Verbo à se incarnato. Non potuissimus manducare hunc panem in totâ suâ fortitudine; non potuissimus nuttiri puris delicijs Verbi, sicut Angeli, qui intuentur ipsum clarè in splendoribus ipsius gloriæ: non potuissimus recipere propriam ipsius substantiam in sanctâ Communione, nisi Mater incarnasset ipsum. Ecce quomodo homo manducet Panem Angelorum, mediante Matrè, quæ conficit ex eo lac infirmitati infantium proportionatum.

O! si nôsses hæc super re affectus & sensa Cordis ipsius, videres non esse Matrem tam sollicitam, ad præbendum filio suo ubera sua.

Nónne auscultas, quomodo invitet te tenerrimo veræ Matris affectu? Venite; *Comedite panem meum, & bibite vinum, quod misit vobis: Venite, charissimi filij mei, venite ad sinum Matris vestræ; venite & comedite panem Angelorum, è quo confeci vobis jucundum manna hominum, tribuens illi hoc Corpus, quod recipitis in sanctâ Communione: Venite bibite hoc vinum, quo incendantur omnes Beati, ab ubertate domûs Dei; sed cujus ego vobis immutavi colorem, temperavi fortitudinem, ut conficerem vobis lac bonum, summè idoneum* ad

Sanctissima
Virgo de-
bet ubera
in sancte
liberato.

Prov. 9, 17

Sanctissima
Virgo de-
bet ubera
nos dignè
Comman-
cantes.

ad nutriendum opipatè infantiam vestram. Venite & videte, an verum sit, quòd ubera mea pro vobis meliora sint vino.

*Sanctissima Virgo prae-
bet ubera
suo sancto
lactenti.*

Desideras aliquid magis luculentum, ad ostendendum tibi, Sanctissimam Virginem esse veram Matrem, quae proprio lacte suos nutrit filios. Refert Baronius ad annum millesimum vigesimum octavum, quòd sanctus Fulbertus Episcopus Carnotensis, totus devotioni Sanctissimae Virginis addictus, qui pulcherrimum librum ad ipsius gloriam exaratum nobis reliquit, & Ecclesiam honori ipsius aedificavit, acceperit ab ipsa, velut pro quadam remuneratione, singularitatem omninò hunc favorem. Apparuit nimirum illi in summis morbi angustijs, & periculo mor-

tis constituto, cùmque ipsi sua prae-
bisset ubera ad sugendum ex ijs lac, mox sanitati restitutus fuit, & insuper locupletatus dono Prophetiae.

Plerique Auctores, qui com-
mendarunt fastis vitam devotissi-
mi & doctissimi Patris sancti Ber-
nardi, concorditer referunt, quòd
Sanctissima Virgo ipsamet expres-
serit lac è Virgineis suis uberibus;
idèque ipsius instillayerit ori; &
plures asserunt, quòd saepius in vi-
tâ suâ à divinâ hâc Matre, singu-
larem hunc receperit favorem;
quòdque propterea videatur divi-
na gratia ita obsedisse ipsius labia,
ut nihil nec dicat, nec scribar, quod
caeli sapore, & paradisi un-
ctione non demulcet
animas.

§. II.

Sanctissima Virgo vestit magnificè filios suos.

*Sanctissima
Virgo de-
erat videre
os dignè
Commutat
anter.*

Secundum Matrem erga filios suos est munus, illos vestire. Tota Ecclesia credit ex piâ traditione, quòd Sanctissima Virgo consecerit proprijs suis manibus omnia vestimenta, quae adorandus ipse portavit Filius, non tantùm suae tempore infantiae, sed etiam per totam vitam suam; & præcipuè tunicam illam inconsuetam, cujus fit mentio in enarratione Passionis ipsius. Et Historia Ecclesiastica nobis ingentem Exemplorum refert copiam, qui-

bus ostenditur, quàm sollicitè pluribus sibi speciali devotione addictis & singulariter à se filiorum more dilectis, suppeditaverit vestimenta.

Ipsa proprijs suis manibus dedit S. Ildephonso charissimorum filiorum suorum non minimo, casulam quandam pretiosissimam, quae usus est ad conficienda sacra Mysteria in præcipuis solemnitatibus.

Eundem favorem exhibuit sancto Bonito, Episcopo Claremon-

tio in Arverniâ, qui Episcopus salutatus est adhuc in utero Matris suæ à Sacerdote quodam, cui nomen Phrygio, quique ab infantia suâ semper devotissimus extitit Virgini Sanctissimæ: Hæc similiter manu suâ impertita est illi pretiosam quandam vestem, quam Civitas Clarimontis conservat hodie dum velut insignissimum cœli donum, quàmque omnes, qui aspiciunt, admirantur quin huculque aliquis cognoscere potuerit, nec ex quâ materiâ, nec quâ ratione sit confecta; ipsius subtilitas, ipsiusque levitas excedit omnem, quidquid expertissimi artifices possent unquam conficere.

Velut certum quòque habetur, ipsam Sancto Norberto contulisse Habitum Ordinis sui Præmonstratensis, cujus Fundatorem effecit ipsum Deus mediante potentissimâ illius intercessione. Et Ordini Carmelitarum sacrum communicavit scapulare, cujus Confraternitas tam celebris est in Ecclesiâ, tantis stabilita miraculis, tantis locupletata Indulgentijs, tantisque, confirmata sumorum Pontificum Bullis, Annales referunt, Beato Simoni Stock tunc totius Ordinis Carmelitarum Generali collatum id esse ab ipsâ circa annum 1245. suavissimis hæc illum verbis alloquente: *Accipe, dilectissime, hoc tui Ordinis scapulare, mea Confraternitatis signum, tibi & omnibus Carmelitis privilegium.*

Et quantos alios videre est Ordines Religiosos, qui glorientur accepisse se vel suos Habitum, vel sua nomina, vel utrumque simul à Sanctissimâ Virgine. Post Ordinem Montis Carmeli est ille Redemptionis Captivorum; ille, quem nuncupant, Servitarum, ille montis Oliveti; ille Conceptionis Immaculatæ; ille Annuntiarum; ille Visitationis, tantisque alijs.

* * *

§. III.

Sanctissima Virgo instruit mirificè suos filios.

Ipsa complectitur sinu suo illum, in quo inclusi sunt omnes thesauri Scientiæ & Sapientiæ DEI: An dubitari possit, quin abundanter ex ijs communicet omnibus suis filijs? Ipsa portat in manibus suis illum, qui lumen est mundi; Ipsa depingitur à Sancto Joanne in Apocalypsi tota amicta sole; ha-

Apoc. 12.

bens lunam sub pedibus suis, gestansque in capite contextam è stellis duodenis coronam. Hac super te devotissimus Pater, Sanctus Bernardus pulcherrimè discurret ita: *Jure MARIA sole perhibetur amicta, que profundissimam divinam sapiëntiam, ultra, quàm credi valeat, penetravit abyssum.*

Nobis

Nobis non est lumen leasibile
 è caelo, nisi quod recipimus à so-
 le, lunâ & stellis; hæc omnia in-
 venire est simul conjuncta, ut cir-
 cumcingant & amiciant solam &
 unicam Virginem MARIAM; ad in-
 sinuandum nobis, quod, quidquid
 habemus veræ cognitionis rerum
 cælestium in terris, recipiamus per
 ipsius intercessionem. Ideo tam
 eximia ipsi attribunt Sancti Pe-
 tres elogia, citca divina, quæ no-
 bis communicat, lumina. Sanctus
 Vincéntius Ferrerius asserit, quod
 melius ipsa intellexerit sacram Scri-
 pturam, quàm omnes Prophetæ,
 omnesque Apostoli. Abbas Ru-
 pertus vocat ipsam *Archi-Propheta-*
tissimam: Sanctus Hieronymus ip-
 sam nominat *Prophetam Prophe-*
tarum: Andreas Crevensis, *Epito-*
men omnium oraculorum divino-
rum: Sanctus Anselmus, *sapien-*
tissimam Magistram doctorum.

Quanta nobis prostant exempla
 magnorum virorum, quos reple-
 vit scientiâ, quæ quandoque erat
 instar prodigij, eodquod ipsi exti-
 terint devoti? Quem later favor
 exhibitus ab ipsâ Sancto Alberto
 Magno, quando è stupido, qua-
 lem effuxerat ipsum natura, in
 momento formavit illum lumen
 Theologiæ maximum.

Abbas Rupertus, qui maximo
 tenebatur scientias acquirendi de-
 siderio, non minori tamen labo-
 rans incapacitate comparandi illas
 suo studio, confugit ad ipsam, tam-

que accensis pulsavit illam precibus
 ad obtinendum, quod anhelabat,
 ut ipsi apparuerit, eique dixerit:
 Accepissimæ mihi sunt preces tuæ,
 exaudio illas, tæque tam doctum,
 tæmque illuminatum esse volo in
 omni scientiarum genere, ut ne-
 mo in diebus tuis tibi futurus sit
 similis; sed cave sub medio ne
 teneas lumen absconditum.

Celebris ille Hermanus, qui
 nobilissimus erat Comes, sed ideò
 cognomento contractus, eodquod
 tantæ fuerit deformitatis, ut con-
 tracta in se invicem omnia videretur
 habere membra; & quod pe-
 jus erat, non majorem præferebat
 venustatem ipsius animus, quàm
 corpus, nisi quod haberet timo-
 rem Dei, & Sanctissimæ Virgini
 esset devotissimus, hinc tam ince-
 santer sua ad ipsam dirigeret vota,
 eamque, ut sui miseretur, in-
 stantissimè deprecaretur, aspexit
 illam aliquando totam lumine cir-
 cumfusam adstantem sibi séque in-
 terrogantem: Quid mavis, vel tu-
 um illuminari intellectum, tuum-
 que deforme remanere corpus,
 vel tuum sanari corpus, tuumque
 obtenebratum remanere intelle-
 ctum? O amabilissima Mater, re-
 spondit ipsi, corde amoris æstu
 prorsus accenso, illumina intelle-
 ctum meum: Quod & ipsi con-
 cessum fuit; unde totâ vitâ suâ
 turpissimam corporis retinens spe-
 ciem, tantâ ab ipsâ fuit repletus
 scientiarum abundantia, ut nihil
 Y u u u 3 igno;

San. in
 Nativ.
 Dom.

S. Albertus
 Magnus e-
 ruit doctus
 per S. Vir-
 ginem.

Prodigium
 sapientiam
 per eandem
 factus est
 Rupertus
 abbas pla-

cus de statu
 Relig. c.
 32.

Hermannus
 Contractus
 eundem ab
 ipsâ obtri-
 nuit favo-
 rem.

ignorare videretur, quod scire posset homo mortalis: Et ut favorem hunc accumularet adhuc alio, qui ipsius velut esset ornatum, concessit illi donum linguarum tantâ perfectione, ut loqueretur idioma Latinum, Græcum & Hebraicum tantâ cum facilitate, ac si quodlibet ipsi fuisset nativum & proprium.

Integra concinnati deberent volumina, si recensenda forent omnium eorum exempla, qui ex eo, quod confugerint ad Sanctissimam Virginem, velut veram Matrem suam, ut instruerentur ab illâ, repleti sunt scientijs protus divinis, & absque comparatione majoribus, quàm omnes illæ, quas acquirere potuissent in maximorum Doctorum scholis.

Bonus senex, qui ita nos instruebat in hac Consultatione, voluit concludere ipsam, per quandam mentis elevationem ad Virginem Sanctissimam, & orationem pietate ac fervore plenissimam: O Mater Admirabilis? O Matrum omnium amabilissima! Cum Mater sis Salvatoris nostri, nostræ salutis quoque Mater esse velis: Et cum Filius tuus nos velut suos agnoscat fratres, tu ergò nos quòque velut tuos aspice filios, sed velut filios parvos ac infirmos, quibus sit opus adhuc nutrirî, vestiri & instrui à Matre suâ. *Monstra* per charitativam & affectuosam curam tuam, te veram esse Matrem nostram: *Mon-*

stra te esse Matrem: Monstra te esse Matrem.

Repetebat is sæpiùs eadem verba, quæ in mentem revocârunt mihi pietatem cujusdam Professoris, quem noveram, quique, cum doceret Humaniora jam ante quinquaginta annos, exhortabatur sæpiùs discipulos suos ad devotionem erga Sanctissimam Virginem, & inter alia, hoc illis suadobat exercitium, ut indies accederent ipsam, tria ab ipsâ efflagitaturi, quæ continentur tribus his versibus Hymni, Ave Maris Stella:

*Monstra te esse Matrem,
Vitam præsta puram,
Lien para tuam.*

Incredibile est, quanti momenti sit, inferere ab initio animis parvulorum aliquid boni, siquidem tenellis his mentibus id facile imprimitur, haud aliter ac cera molli, & prima hæc sensa, quæ semel receperunt, ferè nunquam amplius extinguuntur. Sunt ex illis, qui ab eo tempore per totam vitam suam, nec unicum exegerunt diem, quo orationem hanc Sanctissimæ Virgini non litarent, quin potiùs repererent ipsam sæpiùs, quàm unicâ tantùm omitterent vice. Observatum insuper est, ipsos recepisse tam singularem protectionem ab hac Matre Misericordiz, ut amplexi sint genus vitæ, quo obligabantur sectari puritatem, quoque dirigebantur per viam tutiorem ad portum salutis.

CON.

Oratio affectuosa ad Sanctissimam Virginem.